

РЕШЕНИЕ

№ 52

гр. Габрово, 21.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО в публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Полина Пенкова

при участието на секретаря Милкана Ив. Шаханова Балтиева
като разгледа докладваното от Полина Пенкова Търговско дело №
20224200900032 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по предявен от „КЕЙСИЕМ“ ЕООД срещу П.Т.П. в качеството на ЕТ“ПРОЕКТСТРОЙ – П.П.“ иск с цена 28 196,55лв.

В исковата молба се излагат твърдения, че на 27.04.2020г. в гр.С. между страните по делото е сключено споразумение, по силата на което са постигнали съгласие до 15.08.2020 г., да сключат договор за продажба на недвижими имоти и извършване на СМР /предварителен договор за покупко-продажба/, според който ответникът като продавач ще изгради и предаде на ищеца като купувач Магазин М4, находящ се в сграда Б, на първи етаж, на кота 0.00, със застроена площ 103.79 кв. м., при описаните в исковата молба граници, заедно с 1.11 кв. м. ид. ч. от абонатна станция, както и съответните идеални части от ПИ с идентификатор *** по КККР на гр.С., район М.. С клаузата на чл.1.2 е предвидено при подписване на предварителния договор купувачът да се задължи да придобие, а продавачът – да прехвърли без допълнително заплащане идеални части от правото на собственост върху ПИ, при посочени в него срок и условия. Ищецът е заплатил предвидената в чл. 2 от споразумението като резервационен депозит сума от 33 249,11лв. с включен ДДС, представляваща левовата равностойност на 17 000евро. Ответникът своевременно е издал и представил на купувача данъчна фактура № *****/28.04.2020г. Твърди се, че предварителен договор не е сключен по вина на ответното дружество. ЕТ е изпратил по ел.поща проект за предварителен договор, който е разпечатан и подписан от управителя на ищцовото дружество и представен за подпис на ответника. По неизвестни причини ответникът до момента не е върнал на ищеца подписан екземпляр от предварителния договор. На 14.08.2020г. между страните е сключен окончателен договор за покупко продажба, обективиран в нотариален акт за покупко - продажба на недвижим имот № 148, том VIII, дело № 1347 от 14.08.2020 г. по описа на И. Д. - Нотариус с рег. № 039 на НК на РБ, с РД - района на Районен съд - София, с предмет недвижимия имот, представляващ

Магазин №М4, с кадастрален идентификатор ***.3.26, находящ се в гр. С., жк „М. II", сграда Б, заедно с идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху земята. Договорената цена за имота е 202 428.41 лв. с включен ДДС, от която 33 249.41 лв. е била заплатена от купувача на продавача преди изповядване на сделката съгласно чл.2 от споразумението като резервационен депозит. Остатъкът е следвало да бъде заплатена както следва:

-149 621.00 лв. се заплаща от купувача в срок от два работни дни от представяне на удостоверение за тежести с отразено заличаване на ипотеката върху правото на строеж върху магазина и няма други тежести;

-19 558.30 лв. се заплаща от купувача в срок до 5 работни дни от получаване на разрешение за ползване на сградата, в която се намира имотът. Ищецът е получил разрешението на 18.10.2021г. по ел.поща .Целият остатък от сумата от 169 179,30лв. е заплатен по банков път на 18.10.2021г. След извършване на плащането управителят на ищеца е изискал от ответника да му предаде оригинал на данъчна фактура. На 28.10.2021г. получил по ел.поща сканирано копие от оригинал на данъчна фактура №0000000366/17.08.2020г. на стойност 169 179,30лв., от които данъчна основа 140 982,75лв. и ДДС 28 196,55лв. Фактурата е издадена на третия ден след сключване на окончателния договор за покупко-продажба на имота по нотариален ред. Ответникът ,който е издател на фактурата като продавач, не е предал оригинала на купувача – ищеца по делото , нито го е уведомил за издаването ѝ. Управителят на ищеца е научил за нея на 28.10.2021г. по ел.поща. Към сочения момент вече е изтекъл срокът по чл.124,ал.4 във вр. с чл.72,ал.1 ЗДДС за приспадане на данъчния кредит по тази фактура. Узнавайки този факт, управителят на ищцовото дружество е изискал от представителя на ответника П.П. обяснения относно забавата в предаването на фактурата. На 03.11.2021г. е получил отговор по ел.поща, съгласно който фактурата е била предадена на адвокат ,който да я предаде на получателя още през месец август 2020г. Не се уточнява кой е адвокатът , кога и на кого е предадена фактурата. С писмо от 09.12.2021г. ищецът е изискал от ЕТ обяснения защо не е уведомен за издадената фактура и му е предаден оригинала на фактурата по предвидения в чл.7 от споразумението ред ,като е определен седмодневен срок за предприемане на съответните действия за отстраняване на допуснатите нарушения. В отговора на поканата ЕТ твърди ,че е изпълнил точно всички законови задължения, като е спазен срокът по чл.113,ал.4 от ЗДДС и фактурата е издадена с изискуемите по чл.114,ал.4 и чл.6 от ЗСч реквизити и оригиналът на фактурата бил връчен на ищеца още през месец август 2020г. и към момента на отговора ответникът не разполагал с него. Бил съхранил фотокопие . Ответникът твърдял единствено процесуален пропуск на ищеца за несвоевременното счетоводно отразяване на фактурата. Ищецът твърди ,че преди 28.10.2021г. управителят на ищцовото дружество или друг негов представител не е знаел за издадената фактура или да са получавали оригинала на хартиен носител. Позовава се на чл.7 от споразумението и чл.29.2 от предложението от ответника и подписан от управителя на ищцовото дружество предварителен договор. Твърди се ,че ответникът не е процедирал по договорения начин във връзка с издаване и връчване на издадената процесна фактура. По тази причина ищецът е изпратил на 05.01.2022г. писмо до ответното дружество с искане за посочване при какви обстоятелства и на кого е предадена фактурата, но не е получил отговор. Сочи се ,че процесната фактура е включена в дневника за покупки на ищеца за месец октомври

2021г. и справка-декларация по ЗДДС за същия данъчен период. Приспаднат е данъчния кредит по фактурата в размер на 28 196,55лв. При извършена проверка на ТД на НАП – София е установено, че са изтекли преклузивните срокове за приспадане на данъчен кредит по чл.72,ал.1 ЗДДС, поради което ищцовото дружество е подало нова, коригирана справка-декларация, в която не фигурира процесната данъчна фактура и е възстановило по сметка на ТД на НАП – София, офис М. сумата от 28 196,55лв. с платежно нареждане от 21.03.2022г. Твърди се, че по вина на ответника ищецът е загубил правото си на приспадане на данъчен кредит по процесната фактура от 17.08.2020г., като по този начин на ищцовото дружество е нанесена вреда от ответника в размер на непризнатото от НАП право на приспадане на данъчен кредит в размер на исковата сума.

Претендира се да бъде постановено решение, с което ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 28 196,55лв. - главница, представляваща вреда, нанесена от ответника на ищцовото дружество от непризнаване на правото на приспадане на данъчен кредит от „Кейсием“ ЕООД по фактура №0000000366/17.08.2020 година, издадена от ЕТ „Проектстрой-П.П.“, по вина на последния, изразяваща се в непредаване на оригинала на данъчната фактура от ответника на ищеца в срока по чл.72,ал.1 ЗДДС, ведно със законната лихва върху главницата от депозирание на исковата молба в съда до окончателното плащане, както и направените по делото разноски.

Постъпил е писмен отговор от ответника. В него се излагат доводи за неоснователност на исковата претенция. Сочи се, че на 27.04.2020 г. в гр. С., страните са подписали споразумение, по силата на което, „КЕЙСИЕМ“ ЕООД в качеството му на купувач се е задължил в срок до 15.08.2020 г. да сключи с ЕТ „ПРОЕКТСТРОЙ - П.П.“, в качеството му на продавач, договор за покупко - продажба на недвижими имоти и извършване на СМР по отношение на Магазин М4, находящ се в сграда Б, на първи етаж, на кота 0.00, със застроена площ 103.79 кв. м., заедно с 1.11 кв. м. ид. ч. от абонатна станция, както съответните идеални части от Поземлен имот с идентификатор ***. Съгласно чл. 2 от споразумението купувачът се е задължил да заплати на продавача сумата от 17 000 евро като резервационен депозит, гарантиращ изпълнението на предмета на споразумението, а съгласно чл. 3 продавачът се е задължил да преустанови оферирането на обекта на трети лица. Процесното споразумение няма характер на предварителен договор за покупко - продажба на имота, тъй като не съдържа всички съществени уговорки на окончателния такъв, каквото е изискването на чл. 19, ал. 2 от ЗЗД. Със същото страните не са уговаряли покупко - продажна цена, начин на нейното плащане, издаване на финансови документи и условия за тяхното връчване. Постигнали са съгласие да подпишат предварителен договор за покупко - продажба на имота, но по желание на купувача. Такъв не е подписан, а директно е пристъпено към сключване на окончателен. Разпоредбата на чл. 7, на която ищецът се позовава, касае изпращането на уведомления между страните във връзка с изпълнение на споразумението. Размерът на покупко - продажната цена и начинът на нейното плащане не е предмет на споразумението, поради което фактурата, касаеща цената, не е уведомление по неговото изпълнение и не може да се счита, че продавачът е бил длъжен да я изпрати по поща или куриер. Издадената за гаранционния депозит по споразумението фактура № *****/28.04.2020 г., която ищецът потвърждава, че е получил, също не му е връчвана по поща или куриер, а „на ръка“. С Нотариален акт за покупко -

продажба на недвижим имот № 148, том VIII, дело № 1347 от 14.08.2020 г. по описа на И. Д. - Нотариус с рег. № 039 на НК на РБ, с РД - района на Районен съд - София, ответникът е прехвърлил на ищеца правото на собственост върху недвижимия имот, представляващ Магазин № М4, с кадастрален идентификатор ***.3.26, находящ се в гр. С., жк „М. II“, сграда Б, заедно с идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху земята. Уговорената цена за имота е в размер на 202 428.41 лв. с вкл. ДДС, от която 33 249.41 лв. /представляваща левовата равностойност на гаранционния депозит/ е била заплатена от купувача на продавача преди изповядване на сделката /по фактура № *****/28.04.2020 г./, а останалата част от цената е следвало да бъде заплатена както следва:

-149 621.00 лв. в срок до 2 работни дни от представяне на удостоверение за тежести с отразено заличаване на ипотеката върху правото на строеж върху магазина;

-19 558.30 лв. в срок до 5 работни дни от получаване на разрешение за ползване на сградата, в която се намира магазина.

Правото на собственост върху съответните на магазина идеални части от земята, върху която е построена сградата, представляваща поземлен имот с идентификатор *** по кадастралната карта на гр. С., е било прехвърлено от ответника на ищеца на 16.11.2021 г. с Нотариален акт за прехвърляне на недвижим имот срещу поето задължение № 188, том XVI, дело № 2742 от 16.11.2021 г. по описа на И. Д. - Нотариус с рег. № 039 на НК на РБ, с РД - района на Районен съд - София. За извършената сделка, представляваща облагаема доставка, ЕТ „Проектстрой - П.П.“ е издал 2 бр. фактури, както следва:

-фактура № *****/28.04.2020 г. за сумата от 33 249.11 лв., представляваща левовата равностойност на уговорения в чл. 2 от Споразумението от 27.04.2020 г. резервационен депозит от 17 000 евро;

-фактура № 0000000366/17.08.2020 г. за сумата от 169 179.30 лв. - остатък от продажната цена по Нотариален акт за покупко - продажба на недвижим имот № 148, том VIII, дело № 1347 от 14.08.2020 г. по описа на И. Д. - Нотариус с рег. № 039 на НК на РБ, с РД - района на Районен съд - София.

Двете фактури са издадени от ЕТ „Проектстрой - П.П.“ при спазване на законовия срок и правила и са предадени на ищеца. Конкретно, фактура № 0000000366/17.08.2020 г. е издадена в рамките на 5 - дневния срок по чл. 113, ал. 4 от ЗДДС. Същата съдържа всички необходими реквизити по чл. 114 от ЗДДС и чл. 6 от ЗСч., вкл. описание на недвижимия имот, предмет на сделката. Фактурата е включена в дневника за продажби на ЕТ „Проектстрой - П. П.“ по чл. 124 от ЗДДС и справка - декларация по чл. 125 от ЗДДС за данъчен период 01.08.2020 - 31.08.2020 година и по същата е ползван данъчен кредит. Оригинал на документа е бил предаден своевременно на получателя на доставката. Не отговаря на истината твърдението в исковата молба, че управителят на „КЕЙСИЕМ“ ЕООД е научил за издаването на фактурата едва на 28.10.2021 г. Следва да се има предвид, че по извършената продажба, фактура следва да бъде издадена в срок от 5 дни от датата на извършване на доставката, която доставка в случая е прехвърленото право на собственост. При спазване на този срок е съставена и спорната фактура. Въпреки, че окончателното плащане по сделката е извършено на 18.10.2021 г., няма как за същото да бъде издадена отделна фактура, както е очаквал ищецът. Страните не са уговаряли начин, по който е следвало да се извърши предаването на

оригинала на фактурата от ЕТ „Проектстрой - П.П.“ на „КЕЙСИЕМ“ ЕООД. Позоваването на чл. 7 от споразумението е неправилно, тъй като тази фактура касае уговорената покупко - продажна цена, която не е част от споразумението и не представлява уведомление по неговото изпълнение. Страните не са подписвали предварителен договор за покупко - продажба на имота и позоваването на такъв относно реда за издаване и връчване на документи също е недопустимо. В закона липсват разпоредби, създаващи правила за връчване на издадени фактури. В процесния случай ЕТ „Проектстрой - П.П.“ не е имал задължение да връчва фактури на „КЕЙСИЕМ“ ЕООД по поща, куриер или нотариална покана, както претендира ищецът. Предаването на спорната фактура е станало „на ръка“ през месец август 2020 г., веднага след изповядване на сделката. По същия начин е станало предаването и на фактура № *****/28.04.2020 г. /за резервационния депозит/, но за нея ищецът няма претенции за връчване по реда на чл. 7 от споразумението. На 14.08.2020 г. - денят на изповядване на сделката за магазина, ЕТ „Проектстрой - П.П.“ е прехвърлил на К.К.К. /управителят на „КЕЙСИЕМ“ ЕООД/ правото на собственост върху Апартамент № С11, находящ се в същата сграда. За цената по сделката има издадена фактура № *****/14.08.2020 г., която също е връчена на купувача. При всички тези обстоятелства, няма как да се приеме твърдението в исковата молба, че К.К.К., като управител на дружеството ищец, не е узнал навреме за издаването на фактура № 0000000366/17.08.2020 г., а е научил за същата едва на 28.10.2021 г. „КЕЙСИЕМ“ ЕООД е дружество, което извършва търговска дейност от 2010 г. /видно от справка в Търговски регистър/ и неговите представители знаят или поне са длъжни да знаят законовите правила относно начина и сроковете за издаване на фактури. В случая ищецът иска да установи, че за покупка на стойност 202 428.41 лв. с вкл. ДДС, е потърсил от продавача издаването на фактура година и два месеца след сделката. По молба на ищеца, на 28.10.2021 г. ЕТ „Проектстрой - П.П.“ му е изпратил по електронна поща сканирано изображение на оригиналната фактура, което едноличният търговец съхранява в информационната си система, но материалния /хартиен/ носител на същата не е на разположение на ответника, тъй като вече е бил предаден. Твърди се, че липсва причинена на ищеца вреда. Сочи се, че при сключване на процесната сделка и издаването на финансовите документи по нея, вкл. на фактура № 0000000366/17.08.2020 г., ЕТ „Проектстрой - П.П.“ е действал добросъвестно и е спазил всички свои закони и договорни задължения. Не е налице нарушение, нито на чл. 7 от Споразумението от 27.04.2020 г., нито на други писмени договорки между страните. Документът, озаглавен Предварителен договор за покупко - продажба на недвижим имот и извършване на строително - монтажни работи, който е без дата и не е подписан от ответника, не създава облигационно отношение между посочените в него страни и позоваване на клаузи от същия е недопустимо. Погасеното право на приспадане от ищеца на данъчен кредит по фактура № 0000000366/17.08.2020 г. се дължи на неспазване от негова страна на срока по чл. 72, ал. 1 от ЗДДС. Тези несвоевременно извършени от „КЕЙСИЕМ“ ЕООД действия не са резултат от неизпълнение на договорно или законово задължение от страна на ЕТ „Проектстрой - П.П.“ и едноличният търговец няма вина за пропуснатата полза от ищеца. Със своите действия ищецът не е причинил твърдяната в исковата молба вреда.

В депозираната допълнителна искова молба се излагат твърдения, че не отговаря на истината изложеното от ответника в отговора, че по вина на

купувача не бил сключен предварителен договор за покупко-продажба на имота. В исковата молба изрично е посочено, че ЕТ „Проектстрой- П.П.“ е изпратил по електронната поща проекта за предварителен договор на „Кейсием“ ЕООД. Същият е разпечатан в два екземпляра, подписан от управителя на „Кейсием“ ЕООД и предоставен за подпис на търговски пълномощник на ответника, в присъствието на свидетел - трето, неучастващо в сделката лице. Едноличният търговец нито лично, нито чрез търговския си пълномощник е подписал предварителния договор, респ. не е предал подписан екземпляр от него на ищеца. Единственият извод е, че предварителен договор за покупко-продажба не е подписан между страните единствено по вина на ответника. Този извод се потвърждава и от факта, че управителят на „Кейсием“ ЕООД - К.К.К. като физическо лице е подписал предварителен договор с ЕТ „Проектстрой - П.П.“ за покупко-продажба на недвижим имот в същата сграда - апартамент № С11, на пети мансарден етаж /подробно описан в представения от ответника с отговора на исковата молба Нотариален акт № 161, том VIII, дело №1359 от 14.08.2020 г. на нотариус И. Д., рег. № 039 в регистъра на Нотариалната камара/. В изпълнение на задълженията, поети с предварителния договор, е сключен и окончателният договор, с цитирания нотариален акт. Няма обяснение защо управителят на ищцовото дружество би отказал сключването на предварителен договор с ответника за единия имот, а е сключил предварителен договор за другия имот в лично качество, като физическо лице. Това оборва твърдението, че предварителният договор не е бил сключен поради отказ на ищцовото дружество. Твърди се, че несклучването е само и единствено по вина на продавача, който в същото време се опитва да черпи права от виновното си поведение - твърдяната в отговора липса на предварителен договор, оттам и липса на уговорка относно кореспонденцията между страните и начина на предаването на издадените фактури. Оспорва се твърдението, че подписаното между страните споразумение от 27.04.2020 г. нямало характер на предварителен договор и не обвързвало страните във връзка с плащането на цената, „издаването на финансови документи и условията на тяхното връчване. Сочи се, че липсата на предварителен договор е по вина на продавача. Така, че единственият документ, обвързващ страните във връзка с предстоящата сделка е именно това споразумение. Прави се позоваване на чл.20 от ЗЗД. Излагат се доводи, че сключеното споразумение визира отношенията между страните не само по отношение на т.нар. „стоп капаро“. Твърди се, че този извод се потвърждава от представеното от ответника писмено доказателство - Нотариален акт № 188, том XVI, рег. № 32624, дело № 2742 / 16.11.2021 г. по описа на нотариус И. Д., рег. № 039 в регистъра на Нотариалната камара. В него страните изрично посочват, че собствеността върху принадлежащите към магазина, собственост на „Кейсием“ ЕООД идеални части се прехвърля на дружеството „... в изпълнение на задължение, поето със споразумение от 27.04.2020 г. ...“ /стр. 2, абз. 1 и абз. 3 от нотариалния акт/. Това задължение, според буквалния текст на чл. 1.2 от споразумението би следвало да възникне „... с подписване на предварителния договор ...“. Въпреки липсата на предварителен договор обаче, страните се позовават на разпоредбата на споразумението. Така, че задълженията, поети със споразумението /включително и за предаването на документи/ обвързват страните и във връзка с изпълнение на задълженията им по сключването и на окончателния договор. Оспорва се твърдението на ответника, че спорната данъчна фактура № 0000000366 / 17.08.2020 г. била предадена на ищеца „на

ръка" през месец август, 2020 г. „веднага след изповядването на сделката". Не се сочи къде и как е станало това, кой точно е предал фактурата и на кого. В кореспонденцията между страните, предхождаща завеждането на иска /електронно писмо от 03.11.2021 г., приложено към исковата молба/ ответникът твърди: „Фактурата сме предали на представляващия ни адвокат, да ви бъде дадена още в месец август на 2020 година“. Това твърдение не се поддържа в отговора на исковата молба. Не може да бъде доказано по никакъв начин предаването на оригинала /или негово копие/ на фактурата от продавача на купувача в твърдяното от последния време. На 28.10.2021 г. ответникът е изпратил по електронната поща на ищеца сканирано копие от оригинала на фактурата. Ответникът е разполагал със самия оригинал към онзи момент. В писмото си до управителя на „Кейсием" ЕООД изх. № 114 / 16.12.2021 г., ответникът се опитва да обясни причината, поради която е изпратил сканиран оригинала на данъчната фактура. Според него, тъй като ищцовото дружество се задължило да заплати цената на имота след заличаване на тежестите върху него, затова ответникът бил направил копие от оригинала. Сочи се, че липсва логика в това обяснение. След като продавачът е издал данъчната фактура, предал е оригинала на купувача, съхранил е копие от фактурата в счетоводството си и е включил същата в дневника за продажбите, какъв смисъл би имало съхранението на сканиран образ от оригинала? Обясненията на ответника за причината, поради която разполага със сканиран образ на оригинала на данъчна фактура № 0000000366 от 17.08.2020 г., не са безспорни. Ответникът по делото с отговора на исковата молба се опитва да релевира по настоящето дело и отношенията между него и физическото лице К.К. във връзка с покупката на апартамент съгласно цитирания Нотариален акт № 161, том VIII, дело № 1359 от 14.08.2020 г. на нотариус И. Д.. Ако се приеме, че те имат отношение към изясняване на спора от фактическа страна, то тогава стои неизяснен един съществен въпрос. И при тази сделка купувачът К.К. се е задължил да плати цената при същите условия, както и ищцовото дружество - след заличаване на вещните тежести и издаване на разрешение за ползване на сградата. И в този случай продавачът е издал данъчна фактура, при същите условия на плащане. Продавачът - ответник обаче не е запазил за себе си сканирано копие от оригинала на тази данъчна фактура. Обратно на твърдението в отговора, този оригинал също не е предаден на купувача - не се сочат никакви доказателства кога, от кого и на кого е предаден оригиналът.

В подадения от ответника допълнителен отговор се сочи, че в допълнителната искова молба ищецът се опитва да вмени отговорност на ответника, позовавайки се на несъществуващо съглашение - предварителен договор за покупко - продажба на процесния недвижим имот. Такъв договор между страните не е подписан, като причината за това няма никакво значение за техните отношения. На 27.04.2020 г. те са подписали споразумение, по силата на което ищецът е заплатил резервационен депозит, а ответникът се е задължил да спре имота от предлагане на трети лица. В последствие, на 14.08.2020 г. собствеността върху магазина е била прехвърлена с нотариален акт. Всички тези действия са станали безспорно по волята на управителя на „КЕЙСИЕМ" ЕООД. Страните са уредили своите взаимоотношения без да подписват предварителен договор и никой от тях не е имал възражения. Договорът по чл. 19 от ЗЗД е правна възможност, но не задължение. Сочи се, че ищецът си противоречи, твърдейки от една страна, че между страните не бил сключен предварителен договор, търсейки вината в

ответника, а от друга, че споразумението от 27.04.2020 г. имало характер на такъв договор. Процесното споразумение няма характер на предварителен договор за покупко - продажба, тъй като не съдържа всички съществени уговорки на окончателния такъв, каквото е изискването на чл. 19, ал. 2 от ЗЗД. Със същото страните не са уговаряли покупко - продажна цена, начин на нейното плащане, издаване на финансови документи и условия за тяхното връчване. Счетоводството на ЕТ „Проектстрой - П.П.“ съхранява в своята информационна система сканирани първообрази на оригинали от издадени счетоводни документи. Съхранява такъв и от фактура № 0000000366/17.08.2020 г. за сумата от 169 179.30 лв. - остатъка от продажната цена по Нотариален акт за покупко - продажба на недвижим имот № 148, том VIII, дело № 1347 от 14.08.2020 г. по описа на И. Д. - Нотариус с рег. № 039 на НК на РБ, с РД - района на Районен съд - София. Сканирано копие от същата е било изпратено на 28.10.2021 г. от ЕТ „Проектстрой - П.П.“ по молба на управителя на „КЕЙСИЕМ“ ЕООД. По отношение на твърдението на ищеца, че същият не бил уведомен своевременно за издаването на процесната фактура и че оригиналът на същата не му бил предаден, се сочи, че срокът за издаване на фактури е уреден с императивни правни норми, които са известни на ищеца. В 5 - дневен срок от изповядване на сделката ЕТ „Проектстрой - П.П.“ е имал задължение да издаде фактура за остатъка от цената, което е изпълнено точно. От този момент отговорността за счетоводното отразяване на документа е изцяло на получателя. Ищецът иска да установи, че не бил получил фактурата при нейното издаване и че в продължение на повече от 1 година не се е интересувал от нея. Нелогично е дружеството да се е дезинтересирало от данъчен кредит на толкова висока стойност, както и да извърши плащане на цената по сделката повече от година след издаване на фактурата, без да е получило оригинала от същата.

От представените по делото писмени доказателства се установява, че на 27.04.2020г. между страните по делото е сключено писмено споразумение , съгласно което ищецът като купувач се е задължил в срок до 15.08.2020г. да сключи договор за покупко-продажба на недвижими имоти и извършване на СМР с продавача ЕТ „Проектстрой – П.П.“ за индивидуализирания в чл.1 от споразумението обект въз основа на одобрен архитектурен проект от 13.03.2018г. на СО“М.“. Уговорено е в чл.2 купувачът да заплати резервационен депозит от 17 000 евро в срок от два работни дни след подписване на споразумението. Включени са клаузи относно последиците за депозита при подписване на предварителен договор или ако не бъде сключен по вина на някоя от страните . Съгласно чл.7 от споразумението всички уведомления по него следва да бъдат в писмен вид и да бъдат изпращани на посочените в него адреси по един от следните начини: с препоръчана поща или куриерска фирма - с обратна разписка или по реда на чл.592 ГПК.

Не се спори по делото ,че ищецът е заплатил предвидената в чл. 2 от споразумението като резервационен депозит сума от 33 249,11лв. с включен ДДС, представляваща левовата равностойност на 17 000евро. ,за което ответникът е издал и представил на купувача данъчна фактура№ *****/28.04.2020г.

Не се установява от доказателствата по делото между страните да е подписан предварителен договор относно обекта по чл.1 от процесното споразумение. Представеният по делото от ищеца ,в който чл.29.2 е идентичен с чл.7 от споразумението от 27.04.2020г., не удостоверява датата ,на която е съставен, нито че е подписан от страните ,които са посочени в

него.

Безспорно установено по делото е, че на 14.08.2020г. между страните в настоящото производство е сключен договор за покупко-продажба, обективиран в нотариален акт за покупко - продажба на недвижим имот № 148, том VIII, дело № 1347 от 14.08.2020 г. по описа на И. Д. - Нотариус с рег. № 039 на НК на РБ, с РД - района на Районен съд - София, с който ЕТ „Проектстрой – П.П.“ е прехвърлил на „Кейсием“ЕООД правото на собственост върху недвижим имот, представляващ Магазин №М4, с кадастрален идентификатор ***.3.26, находящ се в гр. С., жк „М. П", сграда Б, заедно с идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху земята, за сумата от 202 428.41 лв. с включен ДДС, от която сумата от 33 249.41 лв. е получена от продавача преди подписване на нотариалния акт , а остатъкът от 149 621лв. следва да се заплати от купувача на продавача в срок от два работни дни от представяне на удостоверение за тежести с отразено заличаване на ипотеката върху правото на строеж върху магазина и няма други тежести; остатъкът от 19 558.30 лв. следва да се заплати от купувача на продавача в срок до 5 работни дни от получаване на разрешение за ползване на сградата, в която се намира имотът.

След сключване на договора, от продавача е издадена фактура № 0000000366/17.08.2020 г. за сумата от 169 179.30 лв. - остатъка от продажната цена за магазин №4 по Нотариален акт за покупко - продажба на недвижим имот № 148, том VIII, дело № 1347 от 14.08.2020 г. / вписан в АВ с №44937/ .

Не се спори ,че целият остатък от сумата от 169 179,30лв. е заплатен по банков път от ищеца на ответника през месец октомври 2021г.

От разменената между страните кореспонденция ,представена по делото, се установява ,че след извършване на плащането на 18.10.2021г. , управителят на ищеца е изискал от ответника да му предаде оригинал на данъчна фактура. На 28.10.2021г. получил по ел.поща сканирано копие от оригинал на данъчна фактура №0000000366/ 17.08.2020г. на стойност 169 179,30лв.с ДДС. Заявеното от ответника становище в писмената кореспонденция е, че е предал оригинала на фактурата още през месец август 2020г. на ответника и че е изпълнил всички изисквания по ЗДДС относно нейното издаване и осчетоводяване при ответника.

От представените доказателства се установява, че процесната фактура е включена в дневника за продажби на ЕТ „Проектстрой - П. П." по чл. 124 от ЗДДС за данъчен период 01.08.2020 - 31.08.2020 година .

От събраните по делото доказателства не се установява след издаване на фактура №0000000366/ 17.08.2020г., през месец август 2020г. оригиналът да е бил предаден от ответника на ищеца. От показанията на св.И.ов този факт не е безспорно установен. Свидетелят не твърди да е бил очевидец на такова предаване. Не са събрани други доказателства ,от които да се установява ,че оригиналът на процесната фактура е бил предаден „на ръка“ на ищеца .

От представените доказателства се установява, че процесната фактура е включена в дневника за покупки на ищеца за месец октомври 2021г. и справка-декларация по ЗДДС за същия данъчен период 01.10.2021 – 31.10.2021г. Приспаднат е данъчният кредит по фактурата в размер на 28 196,55лв. При извършена проверка на ТД на НАП – София е установено, че са изтекли преклузивните срокове за приспадане на данъчен кредит по чл.72,ал.1 ЗДДС и е отправена до дружеството покана по чл.103 ДОПК №П-

22221522018766-177-001/11.03.2022г. да подаде коригираща справка декларация за ДДС за данъчен период месец октомври 2021г., като изключи от данъчния кредит фактурата за покупка №366/17.08.2020г. с данъчна основа 140982,80лв. и начислен ДДС 28196,55лв., издадена от ЕТ „Проектстрой-П.П.“ / л.38-39 от делото/. С платежно нареждане от 21.03.2022г. ищецът е възстановил по сметка на ТД на НАП – София, офис М. сумата от 28 196,55лв. с посочено основание „ ДДС след корекция по покана по чл.103“ / л.41 от делото/ .

При така събраните доказателства от правна страна исковата претенция по чл.82 във вр. 79 ЗЗД , се явява неоснователна и недоказана .

Ищецът се позовава в исковата молба на наличието на валидно правоотношение между страните по споразумение от 27.04.2020г. и договор за покупко-продажба на недвижим имот от 14.08.2020г. и настъпила вреда за дружеството в размер на исковата сума от 28 196,55лв. от невъзможността за реализиране правото на данъчен кредит поради непредаване на оригинала на данъчната фактура №0000000366/ 17.08.2020г. от ответника на ищеца в срока по чл.72,ал1 ЗДДС по указания в чл.7 от споразумението начин.

Създадените между страните облигационни правоотношения по сключеното споразумение на 27.04.2020г. и договора за покупко-продажба, сключен на 14.08.2020г., не са породили за ответника като продавач задължение за издаване на данъчна фактура и предаване оригинала на ищеца ,с оглед техния предмет и съдържание. В частност чл.7 от споразумението регламентира начина на връчване на издадени уведомления по него, от страните ,действащи в качеството на продавач и купувач, а не в качеството на данъчнозадължени лица за изпълнение на задължения към фиска по ЗДДС. Фактурата се използва за счетоводни цели и не е свързана с изпълнение на договорни задължения. Издаването ѝ не е задължение ,което се поражда от договорно правоотношение, а е законово регламентирано задължение, което възниква при осъществяване на визираните в ЗДДС хипотези.

В случая със сключване на договора за покупко-продажба на 14.08.2020г. в изискуемата за валидността му нотариална форма, е възникнало данъчно събитие по смисъла на чл.25,ал.2 от ЗДДС и съответно задължение за ответника за издаване на фактура за остатъка от цената по сделката, за който е уговорено разсрочено плащане, на основание чл.25,ал.6 от ЗДДС , съгласно която на датата на възникване на данъчното събитие данъкът по ЗДДС става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли. На основание чл.86 ЗДДС и чл.113,ал.4 от ЗДДС данъкът следва да се начисли в 5 дневен срок от датата на издаване на нотариалния акт. Безспорно установено по делото е, че ответникът е издал данъчната фактура №0000000366/ 17.08.2020г при съобразяване на тези изисквания на ЗДДС.

Предоставянето на оригинала на процесната фактура на ищеца не съставлява съдействие за сключване и изпълнение на договора за продажба, тъй като не се явява престация по него. С оглед на това непредаването ѝ не съставлява неизпълнение на договорно задължение на ответника и не е осъществено основанието по чл.82 ЗЗД за ангажиране договорната му отговорност за заплащане на исковата сума.

В случая не е доказано и наличието на причинна връзка между твърдяното неизпълнение от ответника и претендираната от ищеца вреда .Не се установява такава връзка между непредаване оригинала на фактурата на

ищеца и непризнатия данъчен кредит .

Предпоставка за възникване правото на приспадане на данъчен кредит е подлежащия на приспадане данък да е станал изискуем ,а не издаването на данъчната фактура ,в която да е начислен - чл.68,ал.2 ЗДДС. Периодът и начинът на упражняване на това право е визиран в чл.72 ЗДДС, като предпоставка за упражняването му съгласно чл.71,т.1 ЗДДС е правоимащото лице да притежава съставен в съответствие с чл.114 и чл.115 от закона данъчен документ, в който е посочен данъкът. В ЗДДС не е посочен срок ,в който оригиналът на издадена фактура с начислен ДДС следва да се предостави на получателя, който в случая е купувачът по процесния договор за продажба.

За ищеца претендираната имуществена вреда е била изцяло предотвратима, Като данъчнозадължено лице е запознат с изискванията на ЗДДС и срока за издаване на фактура при наличие на облагаема доставка, каквато е прехвърлянето на правото на собственост, както и периода ,в който следва да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит . С оглед на това ,при своевременно осчетоводяване , е следвало да констатира липсата на данъчен документ / данъчна фактура/ , за който срокът за издаване законово е регламентиран като 5 -дневен от възникване на данъчното събитие и в случая тече от сключване на договора с подписване на нотариалния акт на 14.08.2020г., както и да изиска представянето на този данъчен документ от ответника в срока по чл.72,ал.1 ЗДДС.

Едва в писмената защита ищецът се позовава на неизпълнение по чл.79,ал.7 ППЗДДС. Дори да се разгледа този довод, , от него не може да се изведе неизпълнение , което да е в причинна връзка с несвоевременното упражняване от ищеца правото на приспадане на данъчен кредит за исковата сума. Разпоредбата на чл.79, ал.1 ППЗДДС не освобождава ищеца от задължението да положи дължимата грижа като търговец ,за да получи преди изтичане на преклузивния срок по чл.72 ЗДДС данъчната фактура за процесната сделка.

През периода по чл.72, ал.1 ЗДДС за упражняване правото на приспадане на данъчен кредит за процесната продажба ищецът е бездействал. Срокът е преклузивен , като изтичането му води до санкциониране на данъчнозадълженото лице, което не е положило достатъчна грижа и е пропуснало да поиска приспадане на ДДС по получена доставка, като го лишава от право на приспадане. Самият ищец не твърди преди изтичане на преклузивния срок по чл.72,ал.1 ЗДДС да е предприел действия по упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит и да не е могъл да направи това поради непредаване от ответника на данъчния документ / данъчната фактура/ за извършената продажба на 14.08.2020г.

Ищецът не е положил дължимата грижа на добрия търговец, за да избегне претенцираните вреди ,като в срока по чл.72, ал.1 ЗДДС не е предприел действия по упражняване правото на приспадане на данъчен кредит и не е изискал от ответника представяне на данъчната фактура. Едва след изтичането на преклузивния срок по чл.72, ал.1 ЗДДС, през месец октомври 2021г.,ищецът е упражнил това право, изискал е представянето на данъчния документ /данъчната фактура/ от ответника и е включил размера на данъчния кредит в справка-декларация. Следователно непризнаването на правото на приспадане на ДДС в размер на исковата сума в случая не е поради липсата на притежаван от ищеца данъчен документ по чл.71,т.1

ЗДДС, издаден от ответника, а поради упражняване правото на приспадане на данъчен кредит от ищеца след изтичане на преклузивния срок, което се дължи на проявено от него бездействие.

По изложените съображения предявеният иск по чл.82 във вр. с чл.79 ЗЗД за присъждане на ищеца обезщетение от 28 196,55лв. за имуществени вреди от непризнаване на правото на приспадане на данъчен кредит по фактура №0000000366/ 17.08.2020г. , поради непредаване на оригинала на данъчната фактура от ответника на ищеца в срока по чл.72,ал.1 ЗДДС, следва да се отхвърли като неоснователен и недоказан.

Предвид изхода на спора и на основание чл.78 ГПК на ответника следва да се присъдят направените за настоящото производство разноски в размер на 1400лв., заплатено адвокатско възнаграждение.

На основание изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „КЕЙСИЕМ“ЕООД, ЕИК175063752, със седалище и адрес на управление гр.С., жк „М.-2“ , ***, със съдебен адрес : ул.“Скобелевска“28 А, ет.3, ап.17 ,гр.Габрово ,адв. С. К. срещу ЕТ „Проектстрой - П.П., ЕИК817013106, представляван от П.Т.П. ,с със седалище и адрес на управление гр.Габрово, м.“Колева ливада“№1, иск по чл.82 във вр. с чл.79 ЗЗД за заплащане на сумата от 28 196,55лв. , представляваща имуществена вреда от непризнаване на правото на приспадане на данъчен кредит от „Кейсием“ЕООД по фактура №0000000366/ 17.08.2020г. , поради непредаване на оригинала на данъчната фактура от ответника на ищеца в срока по чл.72,ал.1 ЗДДС, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба - 09.05.2022г. до окончателното плащане .

ОСЪЖДА КЕЙСИЕМ“ЕООД, ЕИК175063752, със седалище и адрес на управление гр.С., жк „М.-2“ , *** да заплати на ЕТ „Проектстрой- П.П., ЕИК817013106, със седалище и адрес на управление гр.Габрово, м.“Колева ливада“№1, сумата от 1400лв. – разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд – Велико Търново в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Габрово: _____